

EEN AB ONTDEKKINGSBOEK

*Een gids voor
vrouwen
over hoe ze hun
partner als een baby
kunnen behandelen*

GWENDOLINE
SUMMERS

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen door Gwendoline Summers

EERSTE PUBLICATIE 2020

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.

*NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVOUDIGD, OPGESLAGEN IN EEN
GEAUTOMATISEERD GEGEVENSBESTAND, OPENBAAR GEMAAKT IN ENIGE VORM, OP ENIGE
WIJZE, ELEKTRONISCH, MECHANISCH, DOOR FOTOKOPIËN, OPNAMEN OF OP ENIGE ANDERE
MANIER, ZONDER VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE UITGEVER EN DE
AUTEUR.*

*ELKE GELIJKENIS MET EEN LEVEND OF OVERLEDEN PERSOON OF MET WERKELIJKE
GEBEURTENISSEN BERUST OP TOEVAL.*

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen

Titel: Een gids voor vrouwen om hun partner te verwennen

Auteur: Gwendoline Summers

Redacteuren: Rosalie Bent, Michael Bent, Maggie Joyce, Evelyn Hughes

Uitgever: AB Discovery

© 2020

Andere boeken van Gwendoline Summers

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een mietje kunnen verwennen

Een argument om zindelijkheidstraining af te wijzen

Inhoud

Voorwoord.....	6
Invoering.....	8
Hoofdstuk één: Waarom?.....	10
Hoofdstuk twee: Onze basisuitgangspunten	15
Alle mannen hebben een zekere mate van babyachtigheid in zich.....	15
Interesse in luiers is heel gewoon als het onderbewust is	25
Hoofdstuk drie – Wat wil je?	30
Hoofdstuk vier: Verwachtingen beheren	38
Hoofdstuk vijf: Volwassen baby's versus niet-volwassen baby's 40	
Hoofdstuk zes: Babyness ontwikkelen – Basisstappen.....	44
Subtiele aanmoediging.....	45
Openlijke aanmoediging.....	46
De slipjestrigger.....	47
Vingerzuigen en orale afhankelijkheid.....	49
Hoofdstuk zeven: Meer babyness ontwikkelen	52
De baby fopspeen.....	52
Introductie van de luier	54
Hoofdstuk acht: Volwassen baby's en degenen die dat niet zijn .59	
Hoofdstuk negen: Toenemende babying voor zowel AB's als niet- AB's (deel 1)	64
Agressieve verwennerij – van suggestie naar eisen.....	64
Hoofdstuk tien: Gender-bending en de Sissy Baby.....	73
Hoofdstuk elf: Hoe oud is uw baby?.....	77

<i>Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen</i>	
Hoofdstuk twaalf: Meer babying voor zowel AB's als niet-AB's (deel 2).....	80
24/7 luiers.....	80
Bedplassen en meer?.....	82
Kleurboeken	85
Teddyberen , poppen en ander speelgoed.....	85
Overdag herinneringen aan het baby'en	87
Spanking en andere disciplines.....	89
Van Borst naar Fles.....	92
Kruipen en huilen	93
Van bed naar ledikant – een kinderkamer voor volwassenen	94
De babykamer – virtueel of echt?.....	96
Seks en baby's.....	98
Interactie met andere baby's	104
Hoofdstuk Dertien – De Toekomst.....	106
Referenties	108
Bijlage één: 24/7 luiers dragen.....	109

Voorwoord

Ik was erg blij dat ik werd gevraagd om een voorwoord te schrijven voor Gwendoline's eerste boek. Ik weet uit ervaring hoe intimiderend het is om een boek te schrijven en vooral om je innerlijke zelf te onthullen in de woorden op de pagina. Toen ik haar eerste versie las, was ik gefascineerd door nog een vrouw die schreef over haar eigen baby-man, maar dan vanuit andere omstandigheden. Haar baby is dramatisch anders dan de mijne en toch zijn het allebei baby's. De mijne is een watjesbaby - Amanda - en de hare is, in haar eigen woorden, een ' soort soort van baby en soms een babymeisje. Wat het mij vertelt is dat er een oneindige verscheidenheid aan ervaringen wacht op volwassen baby's en hun partners als ze ervoor kiezen om dat pad te volgen.

Wat mij het meest intrigeerde was de breedte van de 'babying'-ervaring. Hoewel deze doorgaans beperkt is tot degenen die al baby's zijn, probeert Gwendoline vrouwen te begeleiden in hoe ze babying uit *elke* partner kunnen halen - AB of niet. Ik vond dat fascinerend, vooral toen ze het idee opperde dat er misschien veel meer volwassen baby's zijn die alleen maar wachten om wakker te worden gemaakt en in luiers en een bedje te worden gestopt! De gedachte verbijstert me!

Ik genoot van haar humor en de manier waarop ze een plan uitstippelde, terwijl ze begreep dat geen enkel plan ooit zo uitpakt als we willen. Met menselijk gedrag is een weloverwogen gok het beste wat we kunnen doen, maar we kunnen veel plezier hebben en veel over elkaar leren tijdens de reis.

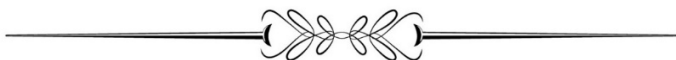
Geniet van het verwennen van je partner!

Evelyn Hughes

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen
Schrijver en AB-moeder

Als je ook geïnteresseerd bent in een boek dat gaat over een man die haar vrouwelijke partner vertroetelt, bekijk dan *'The ABC of Baby Women'* van Ben en Melinda McMahon

Invoering

Laat ik mezelf even voorstellen. Ten eerste, mijn echte naam is *niet* Gwendoline, wat een nogal ouderwetse naam is , en ik ben gelukkig van middelbare leeftijd, niet geriatrisch. Ik heb de nom de plume *Gwendoline gekozen* als eerbetoon aan mijn tante, een echte Gwendoline. Ironisch genoeg was ze helemaal niet zoals de naam zou suggereren – een ouderwetse, extreem conservatieve oude vrijster. Ze was het tegenovergestelde daarvan in bijna alle denkbare opzichten.

Tante Gwen, zoals ik haar noemde, is in feite nooit getrouwd. Ze heeft echter, in strijd met de moraal van haar tijd, met verschillende heren samengewoond en veel andere minnaars gehad. Ze was ook piloot en had een voorliefde voor raceauto's en bezat er zelfs een aantal . Als ik de term 'vrouwelijke bestuurder' hoor, glimlach ik, denkend aan hoe ze een paar keer mannen had verslagen terwijl ze er altijd onberispelijk uitzag, haar haar op orde en make-up onbevekt.

Deze vrouw was mijn rolmodel en hoewel ik niet kan vliegen, niet kan racen en mijn lijst met minnaars vrij kort is (eh... twee!), leerde ze me om anders te zijn, om te ontdekken en om me niet door de maatschappij te laten bepalen wat ik wel en niet kon doen. In haar latere jaren vertelde ik haar dat mijn man soms luiers droeg en 'een beetje een baby' was. Hoewel zij daar niets van wist, glimlachte ze alleen maar en zei me om 'ervan te genieten!'. Er was geen oordeel of intolerantie. Ze was altijd haar tijd ver vooruit!

En inderdaad, ik *heb* ervan genoten. In plaats van het te tolereren, te negeren of te doen alsof, heb ik het allemaal omarmd. Luiers, baby's, voeden en alles wat daarbij hoort.

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen

Ik heb een volwassen baby die bij mij woont en die ik in belangrijke mate behandel als een baby. Maar dat is niet waarom ik dit boek schrijf. Anderen hebben soortgelijke boeken over hun eigen baby's geschreven. Wat ik doe is een primer schrijven, een instructiehandleiding, voor degenen onder jullie die een 'babyachtige' partner hebben of zelfs degenen die er geen hebben.

Elke vrouw kan profiteren van en genieten van een verwende partner. Zoals velen van jullie zelf zullen ontdekken, is het niet iets *anders* dat jullie opleggen, maar eerder een aspect van de waarheid – dat je partner is en altijd is geweest...

Een baby.

Hoofdstuk één: Waarom?

Waarom zou je een kind als partner willen?

Nou, laten we beginnen met te definiëren wat we bedoelen . 'Babying' is een daad. Een werkwoord. 'Baby' is een zelfstandig naamwoord, een persoon. Het verschil is significant.

Laat me het uitleggen.

Babying is het bieden van baby- *achtige* zorg en verzorging aan een ander persoon. Hoewel het meestal een fysieke baby is, hoeft dat niet zo te zijn. Je kunt de luiers van een volwassene of een baby verschonen, je kunt een volwassene of een zuigeling de fles geven of borstvoeding geven. Zowel volwassenen als zuigelingen kunnen een speen gebruiken, in een bedje slapen, kruipen en babykleertjes dragen. Babying is een handeling die op iedereen van toepassing kan zijn. Het is niet beperkt tot een bepaalde leeftijd of geslacht.

Het belangrijkste om hier te onthouden is dat als je een volwassene vertroetelt, die volwassene niet per se een echte 'baby' hoeft te zijn en daarmee bedoel ik ook dat de volwassene niet hoeft te zijn wat wij een Volwassen Baby noemen. Om het kort te houden, ik beschrijf een Volwassen Baby als iemand die zich ten minste gedeeltelijk *identificeert* als een baby. Hun innerlijke emoties en drijfveren zorgen ervoor dat ze denken dat ze zowel een volwassene als een baby zijn.

Het belangrijkste punt hier is dat een persoon – een volwassene – óf een volwaardige volwassene kan zijn, óf een hybride van volwassene en baby, en dat beide effectief en gelukkig als een baby behandeld kunnen worden.

Om samen te vatten wat ik probeer te zeggen:

*Je partner hoeft helemaal geen
volwassen baby of luiertiefhebber te zijn om
hem of haar als baby te kunnen verzorgen.
Het helpt, maar is niet noodzakelijk. Vrijwel
elke volwassene kan succesvol als baby
behandeld worden.*

Verbaast dit u?

Ik kan me voorstellen dat de meeste eerste lezers van dit boek zelf volwassen baby's zijn, gevolgd door partners van AB's die op zoek zijn naar wat begeleiding over wat ze moeten doen voor hun infantiele partner. Maar er is nog iemand voor wie dit boek een primer en gids is voor iets opmerkelijks.

Ik schrijf ook aan de vrouw/vriendin/partner van een man die geen volwassen baby is, de vrouw wiens partner geen luiers draagt of stiekem een baby wil zijn. Je kunt ze nog steeds als een baby behandelen!

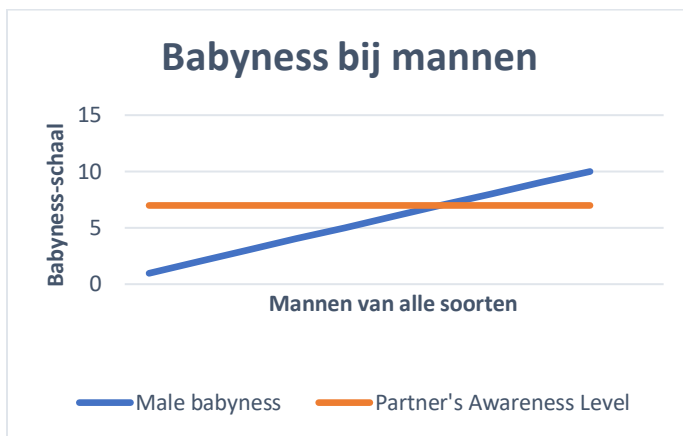
Even terzijde, sommigen van jullie vragen zich misschien af of dit boek van toepassing is op mannen die hun vrouwen vertroetelen. Het korte antwoord is: nauwelijks. De reden is simpel. Mannen en vrouwen zijn niet uitwisselbaar in hoe ze denken, handelen, reageren, verlangen en nodig hebben. Een slimmerik stelde dat mannen en vrouwen zo verschillend zijn dat ze in feite verschillende soorten kunnen zijn! Alle grappen terzijde, mannen reageren heel, heel anders dan vrouwen op bijna elk niveau. En vertroetelen is niet anders. Ze kunnen natuurlijk vertroeteld worden, maar het proces is heel anders, zelfs als de bestemming er heel erg op lijkt.

Normaal gesproken zou je aannemen dat de doelgroep voor een boek als dit vrouwen met AB-partners zijn. De waarheid is dat

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen de *werkelijke* markt *elke* vrouw in *elke* relatie is. Er zit een zekere mate van babyiness in alle mannen.

Pardon? Zei u net dat alle mannen baby's zijn?

Nee, dat heb ik helemaal niet gezegd. Ik zei eerder dat in alle mannen *babyiness zit*. Dat wil zeggen dat elke man een mate van infantiel gedrag en denken heeft die varieert van heel klein tot heel significant, maar het bestaat in alle mannen, net zo goed. Alleen het *niveau van babyiness varieert*. Deze voortdurende discussie moet worden begrepen als een *beschrijving van alle mannen, niet alleen volwassen baby's*. We zullen er later op ingaan en ze aan de discussie toevoegen.

In deze grafiek (en ik hou van grafieken) hebben we een blauwe lijn die het niveau van intrinsieke babyiness in een man laat zien. Elke man is natuurlijk anders en links staat een niveau van 1 op 10. Dit is het laagste niveau van babyiness dat er bestaat. Merk op dat dit laat zien dat **ALLE** mannen een beetje babyiness hebben, maar dat het varieert in de hoeveelheid en het stijgt tot 10 aan het uiterste. Nogmaals, ik heb het niet over *volwassen baby's* die anders zijn, maar eerder over *kinderachtig* gedrag bij mannen in het algemeen.

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen

De bruine horizontale lijn is wat ik het 'bewustzijnsniveau van de partner' noem. Het is willekeurig ingesteld op een niveau van 7 uit 10 voor de doeleinden van deze discussie.

Alle mannen hebben een zekere mate van babyness in zich, maar niet alle mannen laten dat zien en wij als partners merken dat ook niet per se. Sterker nog, de meesten van ons merken dat niet. Het blijft verborgen in hen en als partners zijn we ons er niet van bewust totdat het een bepaald niveau bereikt dat ik het 'bewustzijnsniveau' noem, waar we onmiskenbaar babyachtig gedrag gaan zien en begrijpen. Let wel, ik heb het *niet* over volwassen baby's, maar over de rest van de mannelijke soort.

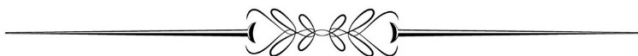
Dit boek richt zich op twee zeer verschillende subgroepen van de samenleving.

De eerste is de volwassen baby en zijn/haar partner. Als dit voor jou geldt, dan is het eerste deel van dit boek interessant, maar niet per se direct toepasbaar. Je partner wil al een baby zijn, dus dat deel van de klus is al geklaard. Let wel, dat betekent niet dat je zijn/haar niveau van babyness niet kunt *verhogen* of het niet naar je eigen persoonlijke visie kunt vormen. Het tweede deel is eigenlijk voor iedereen anders – de niet-volwassen babypartner die je tot op zekere hoogte wilt baby'en. In dat geval is het eerste deel van dit boek helemaal jouw ding – hoe je je niet-AB-partner kunt baby'en.

Het ongebruikelijke hieraan is dat deze twee groepen niet zo verschillend zijn als je zou denken. Ik heb al aangegeven dat de volwassen babydrive wellicht algemener is dan we denken en dat je het alleen maar hoeft uit te lokken. Dus, ongeacht uit welke groep je op dit moment komt, geniet van dit eerste deel van het boek over het laten genieten van je niet-AB-partner door te geven aan wat babying en dan kunnen we allebei doorgaan met hoe je je partner praktisch in luiers kunt stoppen, een speen in zijn mond kunt stoppen en kunt zien hoe groot een baby hij kan worden!

Een gids voor vrouwen over hoe ze hun partner als een baby kunnen behandelen
dus goed beginnen door onze twee basisuitgangspunten vast te stellen...

Hoofdstuk twee: Onze basisuitgangspunten

Nu we deze bespreking in detail beginnen, wil ik graag twee basisuitgangspunten noemen die we vervolgens in detail zullen bespreken:

Alle mannen hebben een zekere mate van babyachtigheid in zich

Interesse in luiers is heel gewoon, ook al is het onderbewust

Alle mannen hebben een zekere mate van babyachtigheid in zich

In het vorige hoofdstuk introduceerden we het idee dat alle mannen een baby-achtig uiterlijk hebben. Daar wil ik nu verder op ingaan.

Voordat we verder gaan, wil ik categorisch stellen dat ik niet negatief of beledigend ben over of tegen mannen, maar juist het tegenovergestelde. Ik hou van mannen – één in het bijzonder! Mannen en vrouwen zijn dramatisch verschillende mensen. We verschillen in bijna elk aspect dat bestaat en we zijn allemaal erg dankbaar dat we anders zijn.

Het wordt opgemerkt en vaak gezegd dat meisjes sneller volwassen worden dan jongens en met een enkele uitzondering is dat axiomatisch waar. En niemand geeft er echt om. Het is gewoon